

la vesta amb la qual ballàreu,
ulls baixos, rostre encarnat,
el darrer estiu que anàreu
a festa a poble veinat.

La toca, qui té'l caient
del volant de la pagesa,
envoltarà eternament
vostra faç, tota dolcesa.

Ara sumisa anireu
on vos mani la priora;
nostres viles trescareu
rienta i benefactora.

Bell camí, Sor Angelina
camí d'amô i patiment,
empreniu sortint de Pina
per anâ a un altre convent.

Comensareu fent costura
a dins una sala gran;
pels infants haureu ternura
i els infants vos amaràn

Ensenyareu pacienta
les lletres i oracions;
vostra boca somrienta
serà plena de perdons

Com ningü sabreu fer randes
de coixinera i altar;
la jove us farà comandes
en haver-se de casar.

A l'ermita de Maria,
en el romiatge anyal,
hi dureu la minyonia
amb un posat maternal.

Vostra mà amb blancor de ciri
a la Verge mudarà
pel Maig, cada dia el lliri
del pitxer de son altâ.

I els dijous, que no hi ha escola,
feinejareu amb amor
pel temple, dins l'auriola
dels vitratges de color.

Envoltada de l'infància,
la vida conventual
tindrà per vos la fragància
d'una rosa matinal.

Però us daràn qualque dia
uns quefers encar més alts:
deixareu la minyonia
per anâ a servir malalts.

De les mullers confidenta,
les penes de cada llar
escoltareu amatenta
quan hi quedeu a vellar.

Curareu amb paciència
les ferides sens fer mal;
pels malalts l'experiència
vos darà un ull profetal.

Ai d'aquell de qui digueu
—Tem que no arribi a demà—
quan el vicari aviseu!
Abans d'alba morirà.

Si fou per la minyonia
vostra fresca juventud,
haureu dat al qui patia
vostra forta plenitud.

I en mig de les malalties
envellireu lentament...
tendreu doló i molts de dies
no sortireu del convent.

Com una santa padrina
tothom vos respectarà.
I al morir, Sor Angelina,
tot el poble plorarà.

DEL SOMRIS DE L'ILLA BLAVA

CANT DE LES VERMADORES

I

PER MN. LLORENS RIBER

ARA arribam de vermar
de dins cá'n Pera Vallesa (1)
Venim plenes, a vessar,
de bullenta juvenesa.

Per aquest carrer desert
passà la gent vermadora,

apenes havia obert,
son immens ventall l'Aurora.

La carícia penetrant
de les frescors matineres,
deixondia el vostre cant
abans que les cadernerres;

(1) Fragment de cançó popular.